

Prejudiciálna otázka

Má sa smernica 92/12/EHS⁽¹⁾ vykladať s ohľadom na všeobecné zásady práva Únie, najmä zásady efektivity, právnej istoty a proporcionality, v tom zmysle, že v prípade, aký sa týka prejednávanej veci, bráni uplatňovaniu ustanovenia vnútroštátneho práva členského štátu, akým je § 108 gréckeho colného zákona, podľa ktorého môže byť za zaplatenie správnych pokút uložených v súvislosti s nezákonným vývozom tovaru spoločne a nerozdielne zodpovedný oprávnený vlastník skladu, z ktorého sa prepravoval tovar v režime pozastavenia dane a ktorý bol z tohto režimu pozastavenia neoprávnene vyňatý v dôsledku nezákonného vývozu – a to nezávisle od toho, či bol tento vlastník skladu v čase spáchania colného deliktu aj vlastníkom predmetného tovaru podľa pravidiel súkromného práva, a tiež bez ohľadu na skutočnosť, či medzi osobami zodpovednými za nezákonný vývoz tovaru a oprávneným vlastníkom skladu existoval zmluvný vzťah, z ktorého by vyplývalo, že uvedené osoby konali na základe splnomocnenia oprávneného vlastníka skladu?

⁽¹⁾ Smernica Rady 92/12/EHS z 25. februára 1992 o všeobecných systémoch pre výrobky podliehajúce spotrebnej dani a o vlastníctve, pohybe a monitorovaní takýchto výrobkov (Ú. v. ES L 46, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 179).

Odvolanie podané 24. februára 2015: H & R ChemPharm GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 12. decembra 2014 vo veci T-551/08, H & R ChemPharm GmbH/Európska komisia

(Vec C-95/15 P)

(2015/C 138/57)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: H & R ChemPharm GmbH (v zastúpení: M. Klusmann a S. Thomas, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu (tretia komora) z 12. decembra 2013 vo veci T-551/08 v celom rozsahu v časti, ktorá sa týka žalobkyne,
- podporne primerane znížiť pokutu vo výške 22 miliónov eur, ktorá bola žalobkyni uložená v článku 2 napadnutého rozhodnutia z 1. októbra 2008,
- ďalej podporne vrátiť vec Všeobecnému súdu Európskej únie na nové rozhodnutie,
- zrušiť náklady, ktoré boli uložené vo výške 10 000 eur podľa článku 90 písm. a) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu,
- uložiť žalovanej povinnosť nahradiť trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie smeruje proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 12. decembra 2014 (č. 651533) vo veci T-551/08, H & R ChemPharm GmbH/Európska komisia, v ktorom Všeobecný súd zamietol návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie č. K(2008) 5476 final z 1. októbra 2008 (vec COMP/39181 – Sviečkové vosky) v rozsahu, v ktorom sa týka žalobkyne.

Odvolaiteľka (a žalobkyňa v prvostupňovom konaní) opiera svoje odvolanie o tieto dôvody:

1. V prvom odvolacom dôvode odvolaiteľka vytýka okrem iného porušenie článku 81 ES [teraz článok 101 ZFEÚ] z dôvodu nedostatočného a rozporuplného odôvodnenia rozsudku v súvislosti so štruktúrou a zodpovednosťou odvolaiteľky, ktorým Všeobecný súd odôvodnil jej porušenie článku 81 ES. Zásadný rozpor spočíva v tom, že Všeobecný súd považoval odvolaiteľku a podnik Tudapetrol, ktorý s ňou nie je spojený, za jeden celok na účely pripočítateľnosti protiprávneho konania, pri uložení pokuty ale vychádzal z dvoch oddelených podnikov. Vzhľadom na to, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, či medzi odvolaiteľkou a Tudapetrolom existuje spoločný podnik alebo ide o dva oddelené podniky, odvolaiteľka tvrdí, že došlo k porušeniu povinnosti odôvodnenia (článok 296 ZFEÚ) a jej základného práva na obhajobu.
2. V druhom odvolacom dôvode odvolaiteľka vytýka, že došlo k protiprávnemu pripočítaniu konania jedného zamestnanca, ktorý súbežne pracoval vo viacerých právne samostatných podnikoch. Odvolaiteľka namieta voči tomu, že jej bolo pripočítané konanie tohto zamestnanca, bez toho, aby súd zistil, či tento zamestnanec protiprávne konal v konečnom dôsledku aj za odvolaiteľku. Právny názor Všeobecného súdu je tu v rozpore s článkom 81 ES. Všeobecný súd zároveň porušil právo na spravodlivé súdne konanie, pretože na základe právne neprijateľného odôvodnenia odmietol dôkaz navrhnutý odvolaiteľkou týkajúci sa skutočných úloh zamestnanca (porušenie článku 6 EDEP).
3. V treťom odvolacom dôvode odvolaiteľka vytýka nesprávny výklad článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003⁽¹⁾ v súvislosti s obratom, z ktorého sa vypočítala výška pokuty. Nesprávnosť výkladu spočíva v tom, že Všeobecný súd do výpočtu pokuty zahrnul aj obrat podniku, ktorý sa protiprávneho konania jednoznačne nezúčastnil a s odvolaiteľkou netvorí hospodársky celok. V rozsudku súčasne chýba akékoľvek právne odôvodnenie toho, prečo sa do výpočtu pokuty zarátali aj obraty tretích subjektov napriek chýbajúcej existencii hospodárskeho celku. Argumentácia Všeobecného súdu je preto nielen v rozpore s článkom 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003, ale aj v rozpore s požiadavkami judikatúry týkajúcimi sa riadneho odôvodnenia (článok 296 ZFEÚ).
4. Vo štvrtom odvolacom dôvode sa vytýka, že Všeobecný súd pri stanovení pokuty vzal do úvahy obraty spoločností, ktoré sa získali až na konci obdobia vytýkaného protiprávneho konania, a tieto obraty extrapoloval na celé vytýkané obdobie účasti na protiprávnom konaní. Toto konanie je v rozpore s postupom Všeobecného súdu v súbežnom rozsudku vo veci Esso⁽²⁾. V rozsudku Esso ten istý súd v rovnakej veci o tomto bode rozhodol, že také konanie Komisie vedie k umelému zvýšeniu obratu, ktorý je základom pre výpočet pokuty. Toto nerovné zaobchádzanie predstavuje porušenie článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003. Keďže Všeobecný súd nezaujal k týmto námietkam odvolaiteľky nijaké stanovisko, ide súčasne o nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku (článok 296 ZFEÚ). Odvolaiteľka vytýka aj chyby Všeobecného súdu pri výpočte obratu, ktoré vedú k dvojitému zohľadneniu obratov, čo je v rozpore s článkom 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003.
5. V piatom odvolacom dôvode odvolaiteľka vytýka niekoľko právnych pochybení pri stanovení pokuty, predovšetkým neprimeranosť pokuty, ktorá jej bola uložená, v porovnaní s ostatnými podnikmi, ktoré sa zúčastnili protiprávneho konania (porušenie článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003). Odvolaiteľka vytýka, že Všeobecný súd neprihliadol na rozdiely v stupni závažnosti podielu na protiprávnom konaní odvolaiteľky v porovnaní s ostatnými zúčastnenými podnikmi, a vytýka aj neprimerané zohľadnenie veľkosti podniku.
6. V šiestom odvolacom dôvode odvolaiteľka uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri určení výšky nákladov, keď odvolaiteľke uložil povinnosť nahradiť bližšie neurčené, údajne dodatočné a odvolaiteľkou spôsobené náklady konania (porušenie článku 90 písm. a) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ako aj článku 296 ZFEÚ a článku 6 EDEP). Takéto náklady podľa odvolaiteľky neexistujú a pred rozhodnutím o nich nebola vypočítaná.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mím. vyd. 08/002, s. 205).

⁽²⁾ T-540/08, EU:T:2014:630.